

избра Богъ за да съсыпи знамениты-ты, та да ся не хвали никоя плоть (никой чловѣкъ) предъ Бога (1. Кор. 1; 26, 27, 28).

На истинѣ-тѣ на тѣхъ проповѣдь твърдѣ малко отъ слушатели-ты обръщали вниманіе, а забелѣжували само высокы-ты изговарянія и сладкы-ты краснорѣчивы думы. Іосифъ съ скѣсаны дрехы стоялъ като изумень, и като оправиль очи-тѣ си на проповѣдникъ-тѣ не пропускалъ ни еднѣ отъ думы-ты му; а като ся върщамъ у дома си, той говорямъ самъ въ себе си: Іосифе! ты никога нищо такова не си слушалъ; Іисусъ Христосъ дошелъ былъ на землѣ-тѣ да спасе грѣшны-ты, отъ които е единъ и Іосифъ; това е истинно и вѣрно слово. Скоро подиръ това той заболѣлъ отъ тежкѣ-тѣ болестъ, и като лежалъ на постелкѣ-тѣ непрестанно говорилъ: Іосифъ е първый отъ грѣшны-ты, обаче Христосъ дошелъ былъ на землѣ-тѣ да ги спасе, и Іосифъ за това го обыча.

Съсѣди-ти му много ся учудували като слушали, че той повтара се едно, и за това го пытали, не усѣща ли той въ сърдце-то си нѣкакво спасително промѣняваніе, не е ли ся съединилъ съ Христа чрезъ вѣрѣ-тѣ, надеждѣ-тѣ и любовь-тѣ? Ахъ, не съмъ! отговарямъ той. Іосифъ нищо не може да каже за себе си, освѣнъ това, че е първый отъ грѣшны-ты, обаче той усѣща че слово-то на Апостола е вѣрно: Христосъ Іисусъ е дошелъ былъ на землѣ-тѣ да спасе грѣшны-